

Paraules de cloenda

Paraules de l'Il·lm. Sr. Joan Rangel i Tarrés, diputat president de l'Àrea de Règim Interior, Hisenda i Planificació de la Diputació de Barcelona, en l'acte de cloenda de les Jornades sobre la Regionalització del Territori, organitzades per la Societat Catalana de Geografia, celebrades els dies 19, 20 i 21 d'abril del 1989 a Barcelona:

En nom del president de la Diputació de Barcelona agraeixo a la Societat Catalana de Geografia, i molt especialment al senyor Lluís Casassas, l'organització d'aquestes Jornades sobre la Regionalització del Territori.

En aquests moments del debat sobre la regionalització de Catalunya i els seus ens intermedis, calen aportacions teòriques com les que s'han produït durant aquests dies, a fi d'introduir-hi importants elements de racionalitat, aportacions que poden donar a les resolucions que s'adoptin al voltant del tema una vocació de permanència.

Durant els darrers anys, el nostre país ha recorregut un apassionant camí que ens ha conduït a la plena integració europea. Hem cremat moltes etapes en molt poc temps, etapes que altres països han trigat molt més temps a superar. Aquest fet, si bé el podem considerar positiu, ens ha de fer reflexionar sobre alguns aspectes de la nostra actuació, sobre la conveniència o la necessitat de donar-la per bona o bé de procedir a esmenar els errors comesos.

El nostre procés, encara que més accelerat, no difereix gaire del de països molt propers. D'aquests, precisament, en podem prendre exemple. Els seus encerts i desencerts poden marcar la pauta de la nostra reflexió. També cal, però, que siguem rigorosos i no vulguem treure les coses de context. Una determinada organització del territori té molt a veure amb la naturalesa particular de cada societat, la seva història, la seva realitat econòmica, política, social, cultural, etc. Seria molt perillós intentar justificar una proposta que no tingués en compte tots aquests elements. De la mateixa manera, pot representar un greu desencert la imposició de fórmules que responen a la realitat de la Catalunya de fa cinquanta anys.

Segurament els plantejaments que es varen fer a priori, a l'inici de la transició democràtica, compartits per la majoria de les forces polítiques catalanes, responien a la voluntat de procedir a la ràpida institucionalització de fórmules que enteníem pròpies. El resultat, però, no resulta satisfactori per a molts. La nostra afirmació nacional s'ha fet passar massa sovint per l'interès de partit més que no pas per una visió de país i la seva projecció de futur. Ha mancat, també, una base científica que donés suport a les resolucions adoptades.

D'altra banda, cal tenir una atenció especial al paper que ha de jugar l'Administració local en un procés descentralitzador. El món local ens dona idea d'autoorganització social, enfront de l'aparell burocràtic de l'Estat (Administració central i autonòmica). El municipi és una peça clau de l'organització local, però massa sovint de poca capacitat per a la prestació adequada de serveis públics als ciutadans. És per aquest motiu que cal reforçar l'estructura local amb ens intermedis que assumeixin el paper d'actors subsidiaris en la prestació d'aquests serveis i que actuïn com a elements de reequilibri territorial. Com saben, aquest és el paper assignat a les diputacions provincials per la Constitució, l'Estatut i les Lleis Bàsiques de Règim Local.

Des del meu punt de vista polític, el paper del sector públic és essencial per garantir unes condicions de vida dignes per a tots els ciutadans. Hem passat de l'etapa de l'estat del benestar a l'estat de l'eficiència. És absolutament necessari que l'organització política no esdevingui un element burocràtic ineficient i complex, que exhaurix els recursos públics sense aportar valor afegit en la producció de béns i serveis públics. L'actual organització territorial de Catalunya, amb la creació de quaranta-una comarques sense un contingut clar, podria ser un bon exemple d'allò que hauríem d'evitar si volem ser eficients.

Estic convençut que tard o d'hora s'imposarà la racionalitat, i que aportacions tant valuoses com les que vostès han fet ajudaran a assolir aquest objectiu. Moltes gràcies.